சித்திரை
விஷுவின் மலர்
III
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

சிந்தனை

விழாவின் மலர்

III

பொருளடக்கம்

1. நித்தியாவின் கேள்வியும் ஓர் பைத்தியத்தின் பதிலும்----121

எல்லாம் நீ!

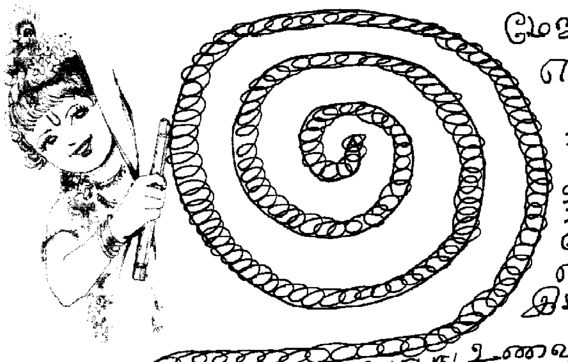

மேலும் ஓர் உண்மை
என்னவென்றால் (உ)
உற்சவரின்
இருப்பு, இயக்கம்,
யோகமாயாவினு
டையதாகும். அவர்
இப்பூமியில் சஞ்சாரம்
செய்யும்போது உணவு, உடை, இருப்பிடம்
தொடங்கி

நித்தியா:- ஓ எங்கள் அருமையான பாமா!
உங்கள் கண்ணனாகிய, எங்கள் கிருஷ்ணன்,
யோகமாயா வினில் நடிக்கோன் என, சொல்கிறீர்
கள்! அந்த நடிப்பின் தன்மை என்ன? அதில்
மயங்கியவர்கள் யார்? அதை கூறுவீர்களா
அருமை நங்கள் பாமா?

வைசாகியம்:- அன்பின் சேயே நித்தியா!
எமக்கியவன் திருடனாகிய கண்ணன்! தம் மாயா
தாவத்தை! பாரும் நிலையில், ஒருயின் நிலையை
காட்டி, ஓர் வேடன் பாணத்தால், வயதுகாலின்
பாதத்தில், உள்ளங்கால்பகுதியில் அடிபட்டு,
ஓர் பள்ளத்தில் வீழ்ந்து விடுகிறான். அதுசமயம்,
அவன் நடிப்பு, எப்படி இருந்தது என்றால்?
பஞ்சபாண்டவர்களிடம் கூட அதைத்தான் எதிர்பார்ப்பு.
அவர்களும், நம் கண்ணனின் அபயக்குரல் கேட்டு
ஓடோடி வந்து பார்த்தனர். பள்ளத்தில் வீழ்ந்து,
கிடந்த நம் கண்ணன், குருதி வெள்ளத்தில்
மிதக்கிறான். அவன் சாக்குரல் எப்படியென்றால்?

ஆகிய இம் மூன்றையும்
உபாசனா மூர்த்தி
யாகிய ஸ்ரீபகவான் (22)
நம்முடைய
யோகமாயாவினால்
கவனித்துக் கொண்
டிருந்து. அவர் தாவத்து
அஷ்டசித்தி பாவகர்க்கும்
கவனித்துக்கொண்டும் இதுபோல் இயற்றியும் ... வாயிலாக அறிந்தோம்
என ஸ்ரீமந்நாராயணன் ... முடிந்தது.

ஹே தருமா! பீமா! அர்ச்சுனா! நகுல சகாதேவா!
ஹே பாஞ்சாலி! எம் நிலையை பார்த்தீர்களா?
எப்படி எப்படி எல்லாம், உபகாரம்
உங்களுக்கு, செய்தோம்? எமக்கு இந்நிலை வந்துவிட்டதே!
என இன்னும் பலபல, நாடகம் அடித்துக்காட்டி,
அவன், அவர்களுக்குச் செய்த, உபகாரங்களையும்!
சொல்லிக்காட்டி! நடிப்பாக, புலம்பிக்கொண்டு
நம் கண்ணன் என்னும் **நடிகன்!**

குறிப்பு:- கீதா உபதேச சமயத்தில், நம் காண்டீ
பனுக்கு, தாம் அவதார சொரூபி என்றும், அயோனி
சம்பந்தன் என்றும், ராஜாதிராஜ **பகவான்!**
என்றும், நிரூபணம் செய்யும் நிமித்தம், தம்
இடது கையில் முழங் கையில் இருந்து, கணுக்
கை வரையில், கத்தியால், பிளந்து காட்ட
ஒருசொட்டு இரத்தமும், இல்லாமல், வராமல்,

எம் கண்ணனின் நாமம்
ரத்த வெள்ளத்தில்
மிதக்கும் போது:-
யாம் சாகப் போகிறோமே?
எமக்கும் இப்படி ஓர்
துர்க்கதி வந்துவிட்டதே!
என இன்னும் பல வரிகளில்
ஜீவ மரண அவஸ்தையாய் தம் துன்பத்தைத் தானே
சொல்லி சாமான்யன் போல் நடிக்கான்

பஞ்சு போன்ற, வெண்மையாய்! நுங்கு போன்று மென்மையாய்! நிலவின் ஒளி போன்று குளுமையாய்!

இருக்கும் நிலையை, சுட்டிக்காட்டினான்.
பாரதப் போரில், நம் பீஷ்மரை,
அதே போல், பாணங்களால், அடியன் உடலெல்லாம்
நூற்றுக்கணக்கான → ஓட்டைகள்!

காட்டி, அங்கும் மேலே கூறிய, மூன்று நிலைகளை
சுட்டிக்காட்டி, தாம் ஸ்ரீபகவான் என நிரூபிக்கான்.

அப்படிப்பட்ட, ஸ்ரீபகவான்! இன்று இப்படி ஓர்
பள்ளத்தில் குருதியை காட்டி!
ரத்த வெள்ளத்தில், மிதக்கும் காட்சியையும்
காட்டி வேதனை தாளமாட்டாதவரைப்

நடிப்பு என்றால் (உ)

சினிமா! நாடகம்! இவைகளில் வரும் கோரம்! அதிபயங்கரம் படுகொலை! அழுவுகள்! எப்படி அவை உண்மையில் காட்சிமட்டும் உண்டு ஆனால் வீழ்ச்சி ஐயோ! ஐயையோ!

மரண ஓலம்! இருக்கிறது என்றால் நடிப்பில்! அவனை அறிந்தவர், எவர் உளர்? யோகமாயாவை உடைய ஸ்ரீ பகவானுக்கே, அப்படி நடிப்பின் திறம்! இருக்குமே என்றால்? யோகமாயாவை தம்முள் அடக்கிய, ஓர் ஸ்ரீ ஸத்குருவின் நடிப்புக்கு கேட்கவா வேண்டும்? இனி கதைக்கு வருவோம். நம் கண்ணனின் நிலை கண்டு, பஞ்சவர்களில் தருமரைத் தவிர, பாஞ்சாலியையும் சேர்த்து, ஐவரும் முதலில் ஆச்சர்யமும், பின் சொந்த பந்த, சோக, மோகத்திற்கு, ஆட்பட்டு, நம் கண்ணனுக்கா இந்த கதி? எனவவாறு புலம்பித்தீர்த்து துக்கித்தனர்.

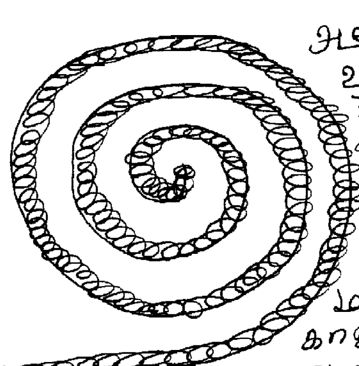

அதாவது அச்சம்பவம் உண்மை இல்லையே! ௨௫

அதே நித்யாவ் போல மாயாவை உடைய ஸ்ரீபகவான் காட்டமுடியும் அதுவே அவன் நடிப்பும்

மனம் படைத்தவர்கள் காணும் நித்யாவ் அவை உண்மை. ஆனால் அறிவு உடையவர்கள் காணும் நித்யாவ் திட்டமிட்ட நாடகம் நடந்து முடிந்தது என்று புரிந்த ஆனந்தம் உண்டாகும்.

அறியாமை நீங்கள்! பலர் கண்ணை நின்றிக்கண்டு அனுதாபம் கொண்டு துக்கித்தனர். இன்னமும் பலர், மனம் கோரம் வக்ரம் தோற்ற நித்யாவை, பார்க்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே நம் கண்ணை உண்மையை

உண்படி உணரமுடியாமல்! அடாது செய்தனை இன்று பட்டுபடுகிறேன்! என்று, கருமித்தீர்த்து நம் பாவங்கள் போக்கிக் கொண்டனர்.

குறிப்பு:— ஸ்ரீசத்குருவையும்! ஸ்ரீபகவானையும்! அறிந்தோ, அறியாமலோ திட்டும் போது, உங்கள் பாவம் பஸ்பமாகும்.

அறியாமை நீங்கள்! ஒருவரை ஒருவர், திட்டியபடி நிற்கும் போது, பாவம் பெருகும்.

அறிவு 126

உடையவருக்கு இந்த நாம ரூபம் திட்டமிட்டு நடைபெறும் ஓர் நாடகம் என்றும்; அவரவர் வினையால் ஆடிக்களைத்து மனதால் ஆட்டிக்களிப் படைகின்றனர் எனமட்டும் உணர்வர்.

அம்மா நிக்கியா! இங்கு தருமனைத் தவிர, மற்றும் ஐவரும் சொந்த பந்த பாச உணர்ச்சியில் சிக்கியதால், அனுதாபம் கொண்டு ஜீவகாருண்ய நிலையில் அவனை கரை சேர்க்கும் நிலையில் பார்க்கில் இருந்து, மேலே தூக்கும் நிலையில் தம் சக்தியை! அஹங்கார மமகாரங்களு இழந்தனர். இதில் ஓர் ரகசியம் என்ன வென்றால், நம் கண்ணன் புவியும் போதும் அவன் பக்தர்களுக்கு, செய்த உபகாரம், அக்கினையயும் சொல்லி சொல்லி அவமதிக்கிறான் எம் பிரபு. அதனால் அவன் செய்த கர்மா! அனைத்தும் நாசமாயின. அவன் லோகமாயா சம்பந்தம் கொண்டவன் அவனுக்கு பொறுப்பும் மனம் வசம் கொண்ட உங்களுக்கு பொருந்தாத இரகசியம்.

பேரறிவை! உடையவர் (127) மட்டும்! யோகமாயாவும்!

யோகமாயாவும்! மண் பொம்மைகளை வைத்து விளையாடுகின்றாள் என்று உணர்ந்து முடிவில் தொடரும்.

நித்தியா:— ஹே அன்பான பாபாவே! இப்போது, கடைசியில் வந்த கேள்வியும்! அதற்கு (எங்களுக்கு) தந்த பதிலும்! மனச்சாந்தமையால்! சற்று பாதிப்பு அடைகிறது.

காரணம்:- இச்சம்பவம் புராணபயம் (தூல அவஸ்தை) புரியாததால், அவ்வாறு தோன்றுகிறது. ஆனால், எதையும் நம்மே! என ஏற்பதே சாதகனியாகும். இல்லையாயின் மனவேதனையே!

இப்போது, எம் கேள்வி, எப்படி எழுகிறது என்றால்? கண்ணன் நடந்தான் (நடித்தான்) என்பது அவனுக்கு பொருந்தும். அது யோகமாயா என்றால் அதை ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

ஆனால், ஓர் வஸ்துவின் நிலையை, தாங்கள் சொல்லும் போது, (சுண்ணாம்புத்தூள் போல என, கேட்கும் போது) அதை மனது! உடைய

(28)

விளையாட்டை முடித்து விட்டு அம்மணியே அந்த

பரமனை!

தன்மையால் அபி பக்தியுடன் கவர்ந்து இருக்கிறது எனது நம்முடைய

சும்மாவே சுகமாகவே பிரம்மானந்த பரனும் இருப்பான் முடிந்தவும்.

எங்கனால், ஜீரணிக்க முடியவில்லை. ஆனாலும், ஜீரணித்தே ஆகவேண்டும் அதுதான் சத்யம்!!

ஓர் ஸத்குரு தாவத்தை நோக்கும் போது,

யோகமாயா (துணை) கருணை!

உண்டென்று சொல்லும் போது, எம் கேள்வியாவது: ஓர் ஸத்குருவின் தாவம்!

(A) தோன்றிய நாளில் இருந்து, இந்த விநாடி வரை சாதனையாளை, சோதனையும், வேதனையுமாக முடிகிறது. அப்படி **அழுத்து கனத்து!** ஓய்ந்த தாவம் அதன் அந்திம காலத்திலாவது, அவஸ்தையில்லாமல் மறையவாகாதா?

(B) அங்கு யோகமாயா வாழை! உறுதுணையாக இருந்து என்ன பயன்?

(C) ஸ்ரீஸத்குரு சேவையில் இருக்கும் அன்பர்கள் அந்த தாவத்திற்கு, **நூதன விஞ்ஞான** வைத்தியம் பார்த்து, அவஸ்தையை போக்கலாமே? மேலும் சில காலம் வைத்திருக்கலாமே?

129

உன் ஸ்வய அனுபவத்திற்கு உதவியது முக்தா? திவ்யா?

திவ்யா மேல் பற்று வைத்தால் நாம ரூப பற்று வைத்தால் முக்தி மறைபடும்! மறைக்கப்படும்! கவனம் தேவை

D நாமரூப ஜகத்தை இல்லையென தள்ளியவன்! அந்த **அனுபவத்தை** கொடுத்த குருவின் தாவத்தை [?], எப்படி மறக்க முடியும்?

E மெய் அன்பர்களின் வினையை தாம் உண்டு, கடும் அவஸ்தையை தாம் அனுபவிக்கும் குருதேவர்! அவ்வினைகளை, அன்பர்களே உண்டு செய்து, அவ்வுபாதைகளை, யோகமாயாவின் கருணையால், அவஸ்தைகளை, குறைக்கலாமே? (இவ்வாறு செய்ய வேண்டாம். அப்படி செய்யவும் முடியாது)

பைத்தியம்:- (பலமாகவே [?] சிரித்து விட்டு) குருதேவர் தாவத்தின்மீது, அந்தளவு **பற்று?** (என்றோர் விரக்தியுடன், கேட்டது பைத்தியம்)

நித்தியா:- (அக்குழந்தை விக்கி விக்கி, அழ ஆரம்பித்து விட்டது. பேசமுடியவில்லை. கண்ணீர் மாலைமாலையாக, கன்னத்தை பெருகி ஓடியது. பேச்சு வரவில்லை. சற்று சிரமத்துடன் பேசியது)

எம் ஸ்ரீ ஸத்குரு வாக்கானது: (130)

குரு கலியிலும்

மண்ணிலுமா!

இருக்கிறார் என்றால்?

குரு! ஒலி & ஒளியாக!

இருக்கும் போது நீ நாமரூபத்தை நாடலாம்

நித்தியா:- பா ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ பா ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ

(வேச்சு வாழ்வில் முயன்றும்) வெளிக்கு

சுகமாய் வாழ்வில்!

எங்களுக்கு மனம் இருக்கிறதே! என் செய்வோம்???

(மேலும் சமாளித்துக் கொண்டு பேசியது)

ஹேமா! நாமமே உறவு அன்றும் வேண்டாம்!

வாழ்க்கைத்துணை! போகும் வரவு! சொந்தங்கள் வாங்கல்!

மயக்கம்! வேண்டாம் உலகையும் ஜீவர்களையும்

காத்து ரக்ஷிக்கும் சுறும் (ஸ்ரீபகவானும்)

வேண்டாம் அவை இவைகள் எல்லாம், முறையோடு

நீக்கி! (அழிக்கின்ற) அழிந்து!

இல்லை யெனத்
தள்ளி வைத்தால்
ஒலியை (சத்குரு
வாக்கை) |31|
கேட்க முடியும்.
ஒளியாக (ஸ்வயம்ஜோதி
யாக) ஆக முடியும். நாமரூபம் கடவில்லை
யாரால் இவ்வனுபவம் பெற முடியாது
முடிந்தும்.

சத்குரு! இல்லாமல், நாங்கள் ஏது?
எங்களுக்கு இருப்பு தான் ஏது? நாங்கள் இருந்து
என்ன பயன்? (பைத்தியம் இடை மறித்தது.)

பைத்தியம்:- பொறுத்துக்கிட்டியா! பொறு! மனம்
ரொம்ப நாஜூக்கியானவர், மேலே எழும்பாது. பின்
அத்துக்கத்தை, மாற்ற பெரும்பாடு பட வேண்டும்.

இதைகவனி:- எம் ஸ்ரீ குருதேவர் சொன்ன பைத்திய
வாசகம்:- (திருவடி) உன் ஸ்ரீ குருதேவர் பாத்திரில் காணும்

கல்லியும் மண்ணியுமா
இருக்கிறார்? உன்னுள் உணர!
அதை பக்குவப்பட, ஆன்மாக்களுக்கு மட்டுமே
அதி அதி சூட்சுமமாய் உணர்த்து!
என்றார்.

ஒருவனுக்கு ஆக்கிரம் அவசரம் படபடப்பு இருந்தால் அங்கு வேகம்தான் தோன்றும்

132

விவேகம் தோன்றுது தோன்ற முடியாது இயலாது. தொடரும்.

இப்போது, அமைதியத்தின் வாக்கு! ஓர்மையாகவும்! கம்பீரமாகவும்! உறுதியாகவும்! வந்தது:- குழந்தைகளே! சிப்பிக்குள் தான் **முத்து**! விரியும். வெளியே எங்கும் அது தோன்றுது. தோன்றுது. தோன்ற இயலாது.

முத்தை! எடுத்துக்கொண்டு, சிப்பியை தூர எறிந்து விடுவதுதான் **விவேகம்**!

சிப்பியை பாதுகாக்க தேவை இல்லை. அது தேவையும் இல்லை. அது போல்தான், அம்பரமே வைக்குண்ட ஓர் தோற்றம் தாங்கி வந்தது. அந்த ஸ்ரீவைக்குருவின் தோற்றமே **சிப்பி** ஆகும்.

விவேகம் என்பது:— ஆத்திரம் / அவசரம்!

படபடப்பு (133)

இவைகளை நீக்கி

விவேகம் / கெடுத்து

பொறுமையின் பணிவுடன்

எதையும் நன்மை / என ஏற்றுக் கொள்வது விவேகம் ஆகும்

(பர ஒளியே) அவர் வாக்கின் சாராம்சமே / நல் முக்தி / ஆகும்.

ஞானம் இல்லாமல், நல் முக்தி வர முடியாது.

நாம் நல் முக்தியை பெறும்வரை, ஜீவன் முக்தி இல்லை.

ஞானம் ஓர் காரிய சொரூபம். முக்தி நம்முடைய

காரண சொரூபமாகும். (நித்யா இடைமறித்து)

நித்யா:— ஆம் அருமையாகவே / தாங்கள்

பேசத் (தகுந்தவர்) தெரிந்தவர்கள். ஆனால்

நாங்கள் / கேட்கத் தெரிந்தவர்கள்

ஆனால் எங்களை உங்களுக்கு தகுந்தவர் / கள் /

ஆக்கி விடுங்கள்

ஞானி! ஓடம்!

இவ்விரண்டும் (134)

தன்னை முழுமையாக அளித்து அதன்மீது பாரம் வைத்து

நம்பிக்கை! யுடன் எவர் இருக்கிறார்களோ

தொடரும்

நிக்கியா:- இனி கேள்விகளுக்கு, விடை அளியுங்கள் மாமா?

(A)

வைத்தியம்:- முதலாவ் கேள்வி:- எங்கள் ஸத்குருவின்! தாவம் தோன்றிய நாளிலிருந்து, இந்த விநாடி வரை, அவர் சாதனையானது, சோதனையும்! வேதனையுமாக! முடிந்துவிட்டது. அப்படி களைத்து ஓய்ந்த தாவம்! அதன் அந்திம காலத்திலாவது, அவஸ்தை இல்லாமல் மறைய வாராதா?

பதில்:- அம்மா நிக்கியா! ஓர் ஞானிக்கும் ஓடத்திற்கும்! கருணை காட்டுகிறாயே. அது ஓடம்! தானே? மேலும் ஓர் உண்மை என்ன வென்றால்?

135

அவர்கள் அறியாமையின் பாவங்களை போக்கி, பாதகங்களை நீக்கி, இவைகளின் அறியாமையை நாசம் செய்து குருவும் நிருபமாய் இருந்து ஆவன செய்யும். பாதம் தாங்கும் பாதம் ஆகாது. முடிந்தது

பதில் :- ஓடமும்! ஏணியும்! பாதம்!

ஆகாது. பாதம் தாங்கும் ஓர் கருவியே.

மெய் அன்பர்களே! ஸ்ரீபாதம் ஆகும். அப்

பாதம் தாங்குவதற்கென்றே தோன்றியதொன்று, அதற்கு வேறு கதி ஏது? அப்படி பாதம் தாங்குவதினாலேயே, அவ்விரண்டிற்கும் பெருமை உண்டு. சிறுமை இல்லை.

அதை சோதனை வேதனை என்று சொல்லக்கூடாது. ~~சோதனை, வேதனை, என்பது~~ உங்கள் மனம் பக்குவப்பட.

சேவையே! அவ்விரண்டின் வசதியம்.

நீங்கள் அககரையும்! மாடியும்! ஏற்றல் போதும். அது ஏற்றலில் போதும். நாமரூபத்தில் சிக்கிய உங்கள் மனம், உங்களை இந்த பாடுபடுத்துகிறது போதும்?

(136)

யோக மாயா அண்ட சிருஷ்டி ஆகும்.

யோகமாயா பிண்ட சிருஷ்டி ஆகும்.

மேலே கூறியது ஜீவ அறிவுக்கு பயன்படும்.

கீழே கூறியது ஜீவ நெறிப்புக்கு பயன்படத் தொடரும்.

(B) கேள்வி:- அங்கு உங்களுக்கு யோக மாயா யானது! உறுதுணையாக இருந்த என்ன பயன்?

பதில்:- யோகமாயாவின் பயனாவது:-

(1) மெய்! அன்பர்கள் நிமித்தமாக, எவரெவர் எங்கெங்கிருந்து கோடானு கோடி அண்டங்களிலிருந்தும் மனம்! உருகி, அறிவு! உணர்ந்து அழைக்காலும், அங்கு அக்ஷணமே, கருத்து! பரிமாற்றம் செய்ய, உறுதுணையாக இருக்கிறது.

(2) மெய்! அன்பர்கள் அறியா வண்ணம், அவர்கள் வினைகள்! உண்டு ஜீரணிக்க உபகார கர்த்தாவாக இருக்கிறது.

ஆகவே நானிடம் (137)
உபகாரம்
செய்வது யோகமாயா.
ஸ்ரீபகவானுக்கும், அவன்
நம்பும் பக்தனுக்கும்
உபகாரம் செய்வது யோக
மாயாவாகும். உபாயத்தை தோற்றுவது மகாமாயா
யோக மாயாவின் மகிமையும்
அம்மையை யோக மாயா தாவந்தியை கண்டு கொள்ளாதும்.

③ பர / ஒலியை இறை / ஒலியாகவும்
செயலில் இறை / கருணையாகவும், ஆக்கி
அம்போதைக்கம்போது, ஆவன செய்கிறது.

④ போற்றின் / நிலைக்கிருக்க செய்வது
அகண்ட ஏக (ஐக்கிய) ரூபத்தை, அடிக்கொரு
தரம் பருகுவதற்கு, உறுதுணையாக இருக்கிறது.

⑤ மெய் / அன்பர்களுக்கு, அம்போதைக்
கம்போது விதிமுறையின்படி, ஆவன செய்வதற்கு
ஸ்ரீபகவானின் / அவரவர் உபாஸனை ரீதியில்
செயலுக்கு, யோகமாயாவுடன் / இந்த யோக
மாயாவும் இணைகிறது.
இதுவே யோகமாயாவின், செயல்பாடாகும்.

குசக்தி பிழிவது

எனப்படும் ஓர் திட ஞானிக்கு (38)

யோகமாயாவின் கருணையிறவு நடை பெறும் கர்மா ஜீரணை

நாடக நடிப்பாகும்

மனம் படைத்தோர்க்கு சத்தியமாய் தோற்றும் தொடரும்.

உ கேள்வி:— ஸ்ரீ ஜக்குரு சேவையாலிருக்கும் மெய்யன்பர்கள், தம் குருதேவர் தாவத்திற்கு, விஞ்ஞான வைத்தியம் பார்த்து, தாவ அவஸ்தையை குறைக்கலாமே! மேலும் சிவதாவம் வைக்கலாமே!

பதில்:— இது நல்ல பயனுள்ள கேள்வியே. நன்றாக கவனிக்கவும்:— இன்றைய கலியுக, மெய்யன்பர்கள், தம் குருதேவர் உடல் வேதனம் கருதி, நீ சொன்ன நிலையில், விஞ்ஞான வைத்தியம் பார்ப்பது, அவர் தாவத்தை, மேலும் மேலும்!

குசக்தி பிழிவதாகும்!

அதாவது லோகமாயா & யோகமாயா! இவைகளின் சகாயத்தால், மெய்யன்பர்களின் விதிகள்,

(39)

அறிவு உடையவர்களுக்கே அவ்வுண்மையை உணர முடியும். யோகமாயாவை வைத்து எம் கண்ணன் எப்படி நடித்து விளையாடினானோ அவ்வண்ணமே மறைந்தே யோகமாயாவின் துணையோடு ஓர் ஞானியும் முடியும் என நினைக்கின்றேன் மட நடித்து விளையாட நீங்கள் சொல்வது கேள்வி.

உண்டு! ஞானிக்கும் போது அவர் நவம் (குருதேவர்) பெரு வேண்டும் என்ற கருத்தில் செய்யும் எதிர்மறை! வைத்தியமானது, ஞான வைத்தியமானது

மறைமுகமாயாவை!

வலிய செலுத்தி, மேலும் மேலும், அவஸ்தையை பெருக்குவதாக, முடியுமேயன்றி அவ்வைத்தியம்,

நிவாரணம்! ஆகாது என்பதே வைத்தியம்!

அவ்வைத்தியம், சாமான்ய ஜீவனுக்கு மட்டுமா?

பக்குவ ஆன்மாவுக்கும், ஓர் ஞானிக்கும்! ஓர் பக்தனுக்கும்!

பொருந்தாது என்பதே, வைத்தியம் பின் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால்?

ஓர் உண்மை எண்ணவேண்டும் (140)
ஸ்ரீ குருதேவர் மேலும் நீவகாலம் நம்முடன் இருக்க வேணுமென்று ஆசை கொள்கின்றனர்
இதை கவனிக்கவும்.

வயோதிகம்!

ஹரியின் ஆணை!

தொடரும்

(1) முன் சொன்ன மூவருக்கும், விஞ்ஞான வைத்தியம் செய்வது தவறல்ல.

(2) சுமார் 60 வயதையும், தாண்டி மூப்பு என வந்து விட்டால், அங்கு கருவிகள் ஓய்ந்து செயல் இழந்து போகும்.

(3) அப்படி கருவிகள், இழந்த நிலையில், அந்த ஜீவனுக்கு, மருந்து, மாத்திரை, ஊசி என,
நவீன விஞ்ஞான பார்ப்பதால்,
அந்தாவத்தை, மேலும் அவஸ்தைக்கு மருந்து துகிரும்; என உணரவும்.

(4) அவ்வுடல், அம்மருந்துகளை, ஏற்கும்
சக்தி அற்றதாகி விட்டது.

(5) அச்சக்திக்கு ஏற்றவாறு, அளவான உணவு கொடுத்தால், அவ்வுணவை ஏற்கும் திறன்

(141) இவைகளால் அவர் கண்ணாடி கண்ணாடி கழட்டிப் பருவதை மேலும் மேலும் நீங்கள் ரசிப்பதற்கு! அவர் இருந்து தான் ஆக வேண்டுமோ? தொடரும் விட்டது.

உடலுக்கு இவ்வளவு நலிவடைந்து விடுகிறது.

(6) மருந்தும் வேலை பார்க்காது. இயலாது. உணவும் ஜீரணம் ஆகாது. உடலும் தாங்காது. கிடைத்து ஓய்ந்த தருணமாவதை, ஓய்வு! எங்கும் போகிறோம்; என்னும் எம்மை துன்புறுத்தாதே! என, மௌனமாக சொல்கிறது.

(7) அதை இந்த மனம்! மடைத்தனங்கள் ஏற்பதில்லை. இன்னமும், இவைகளவும் நம்முடன், வாழ வேண்டுமென்று, ஆசை! கொள்கின்றன.

ஆசையே அவஸ்தை!

என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. உடலை முடிவதில்லை. கடைசி சரீர அவமானம் ஆகும். நானும் அவஸ்தைபடுகிறேன்! நீயும் அவஸ்தைபடு!! என அத்தனை கருணை.

அவர் கொடுத்து விட்டார்.

நாம் பெற்று விட்டோம்.

உ என்ற பூரண (1+2)

நிறைவை நீங்கள் தானே

பெற வேண்டும்? மேலும்

பெறவில்லையே என்ற

சந்தேகம் இருந்தால் அதுவே பலிதமாகுமே?

தொடரும்

இவைகளை அடிப்படையாக கொண்டு!

வயது முதிர்ந்து, இயலாத் தன்மையான உடன்

ஞான! (விஞ்ஞான) வைத்தியம் யாராகதே

வழக்கமாக கொடுக்கும், மருந்து வாசி மாத்திரை

இவைகளை மட்டும், நிறுத்த வேண்டாம்.

அதையும், ஏற்க! முடியாத சூழ்நிலை,

ஏற்பட்டால், அவைகளையும், நிலை கண்டு

குறைக்க முயற்சி செய்! பின் நிறுத்த முயற்சி செய்.

ஸ்ரீபகவன் நாமாவளியை! மெய்யன்பர்கள் மெல்லிய குரலில்

எவர்க்கும், இடைஞ்சல் இல்லாமல் பாடலாம்.

அன்பு வருத்தம்! அழுகை! இவைகள்

(143)

ஒ நிறைவும்! குறைவும்! உங்கள் மனம் தானே? பக்குவம் ஆக பலகை என்ற நிலையில் உன் உறுதி நிச்சயமே உனக்கு உறுதுணையாகும். ஒடிந்து துண்டிப்பாக கூடாது.

குறிப்பு :- ஸ்ரீ பகவந் நாமாவளி சொல்வதால் ஸ்ரீ பகவானின் கருணையால், உபாதை! தோற்றும் மறையும். அதை சொல்பவர்களும் பயன் அடைவர். தாவத்தை விரும்புவரும்! சுகமாக! தூங்காமல் தூங்குவார். அதுவே அவருக்கு பரிபூரண ஓய்வாகும்.

கேள்வி:-

(D) நாமரூப, ஜகத் ஜீவ ஈஸ்வராதிகளை இல்லையென தள்ளியவன், அந்த ஸ்வய அனுபவத்தை! கொடுத்த ஸத்குருவின் தாவத்தை எப்படி மறக்க முடியும்?

சிப்பியில் வந்த வெள்ளி:-

மண்ணைக் குறிக்கும் (144)
போது அழகு,
வசீகரம், கவர்ச்சி, இல்லை.
மதிப்பு & மரியாதை

அம்மண்ணை பொன்னாக
மாற்றியதும் அழகு, வசீகரம்,
கவர்ச்சி, மதிப்பு & மரியாதை

வந்து விடுகிறது. அதே போல் சிப்பியை
காணும் சிப்பியில் அழகு கவர்ச்சி வசீகரம்,
மதிப்பு & மரியாதை இல்லை. ஆனால் தொட்டதும்

பதில்:- இது கருத்தான மிகவும் ஆழமான
கேள்வியே!!! நாமரூப ஜக ஜீவ ஈஸ்வரா
கேள் அவர்களே, சிப்பியில் வந்த
வெள்ளி போன்றதே. அம்மையாரே உன்
குருவின் தோற்றமும் அதுதானே? மேலும்
கழுதை வத்தியில் முன் வத்தி பின் வத்தி
என்ற பேதம் உண்டா? பேதம் காண முடியுமா?
எந்த நாமரூபமும் மண்ணுக்கு
அன்னியமில்லையல்லவா? அம்மண்ணை ஓர்
பொன்னாகிய
தோற்றமாக காட்டியது மாயா தானே?
அத் தோற்றத்தை நாமரூப ஜக, ஜீவ காட்சியாக
உண்மையென்றே தான் உண்மையென்னிய

ஆகவே பேரண்டமாக் கண்ணாகக் காட்சியாக்க சூத்திரதாரியான குருவை

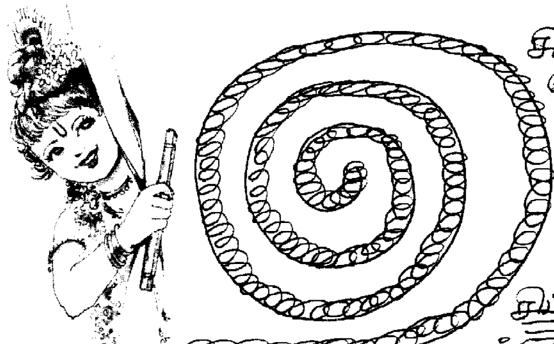

சிப்பியால் விளைந்த முத்துக்கு! மேலே கூறிய நிலையில் மதிப்பு & மரியாதை உண்டு.

145

ஆகவே இங்கு உன் ஸத்குருவின் தாவம்!

சிப்பிபோன்றதாகும். அவர் வாக்கு முத்து ஆகும். ஆகவே முத்தை ஏற்றுக் கொள். சிப்பியை தள்ளிவிடும். முடிந்தது.

நாமரூபத்தில், மயங்குவது **மனம்** தானே!

மேலே கூறிய இவைகளா, உன் **ஸத்குரு?**

,, ,, ,, உன் ஏகாந்த சொரூபம்??

,, ,, ,, பரப்பிரம்ம சொரூபம்???

,, ,, ,, உன் பரப்பிரம்மானந்தம்????

மேலே கூறிய நான்கு உண்மை தெரியும்!

உனக்கு, வழிமுறையாக, உணர்த்தியது **பர!** கருணையின் நிலையால்; **பராஸியாகி ஸத்குரு வாக்கேயாகும்! அ**வ்வாக்கை **சிரத்தை**யுடன் ஏற்றுக்கொள். மற்றவற்றை **தள்ளுவாயாக.**

இ

உன் ஸத்குருவின் வாக்கை நம்பி (146)
உன் அறியாமையின் தொடர்ந்த பந்த பாசங்களை
நாசம் செய்ய என்னென்ன
துன்பம் அனுபவித்தாய்?
அப்படிப்பட்ட உனக்கு
உன் வல்வினைகள் உன் ஸத்குரு
தொடரும்

E கேள்வி:— மெய் அன்பர்களின்! வினையை
நான் உண்டு தரும் அவஸ்தைகளை, அனுபவி
க்கும், ஸ்ரீ குருதேவர்! அவ்வினைகளை, அன்பர்களை,
உண்மை செய்து, அவ் உபாதையை
யோகமாயாவின், கருணையால் குறைக்கலாமே?
(இல்லாமல் செய்ய வேண்டாம்.
அப்படி செய்யவும் முடியாது)

பதில்:— தெளிந்தேறிக்கியா! இங்கு ஓர்
உண்மையை உரைவேண்டும்! அதாவது,
யோகமாயா மட்டும் ஓர் திட
ஞானியின்! உள் அடங்கியதாகும்.
அது மனதையும் கட்டுப்படுத்தாது. அது
ஜட சொரூபத்திற்கு, மட்டும் பயன்படும்.
ஜீவ சொரூபத்திற்கு, யோகமாயா பயன்படாது.

ஒ நடந்து

ஒன்று நிரணிக் காவிட்டால் அவர் (147) இங்கு உன் போன்று ஓர் தாவம் தாங்கி வந்ததில் அர்த்தம் இல்லாமல் போய் விடும். இவ் ஆச்சர்யம் ஒன்றும் இல்லை உன்னை துடித்து வருத்த விளைகின அவர் காவி செய்து விட்டார். அவ்வாறுதான் முடிந்தது.

பரா! கருணை (ஸத்குரு கிருபை) மூலமாக, அவ்வாறு மாயா! க்கரும், சில கடவுள் கனிவீதான், இன்றையும்; பெரும்பாலும் இன்று பதிவில். அது கட்டுக்கு உதவாத ஒன்றுமே.

இதன் உண்மையாவது?

ஈஸ்வராதிகளுக்கு வோகமாயா! என்றும்;

ஞானிகளுக்கு யோகமாயா! என்றும்;

முதலில் உணர வேண்டும்.

ஓர் ஸத்குருவுக்கும்/ஈஸ்வராதிகளும்/ ஐக்கியமாகி உருவில்லாயிருப்பர்.

ஆனால் ஈஸ்வராதிகளின், வல்லமையை, ஓர் ஏற்காா. ஸத்குரு காட்டவாகாது! காட்டக்கூடாது. காட்டியலாது.

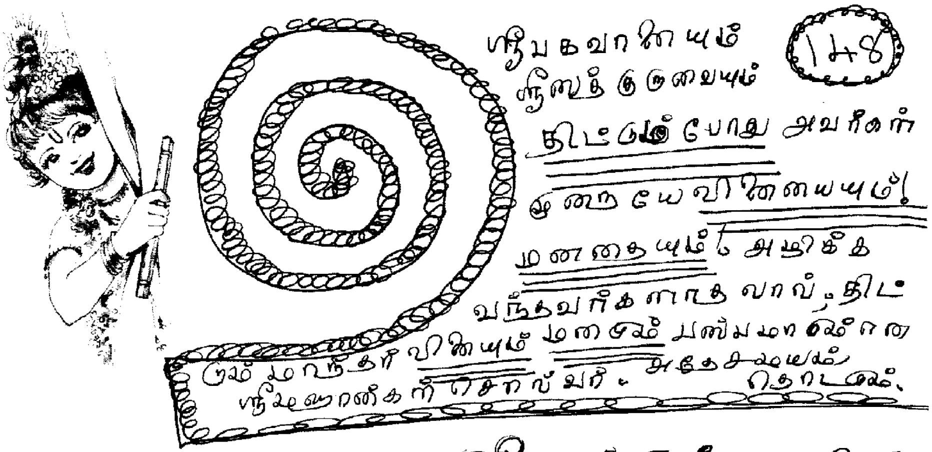

காரணம்:— தொழில் நிலையில் ஈஸ்வராதிகள்!
உலகிற்காகவும்! ஜீவர்களுக்காகவும் இருக்கின்றார்
தொழில் விட்ட நிலையிலும், தொழில் விடவைக்கும்
நிலையிலும், ஓர் ஸத்குரு இருக்கின்றார். அப்படியானால்,
ஓர் ஸத்குருவுக்குள்! ஈஸ்வராதிகள்! ஐக்கியம்

ஏண! என்றால் ?ஸ்யாமென்றே

என்ற கருத்தாகுமே தவிர, அங்கு இயக்கம்
இல்லையென்றே, பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.
ஆனால் இங்கு, ஜீவன் என்றும், அதன் உபாதை என்றும்,
வந்த தெல்லாம் **மாயாமலமே!**
காரணம் ஆகும். இங்கு மாயாமலமோ/ஈஸ்வராதிகளோ
காரணம் ஆக முடியாது, என்பதே ஸத்தியம்.

உ

அறியா மாந்தரை! (149)

திட்டும் போது, அவர்கள் வினைமையும்! இவர்கள் வினைமையும்!

பின்னவிட்டு வினைமை வளர்ச்சியாகி துன்பத்தை கொடுக்கும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர். முடிந்தது.

உண்மையாக கவனிக்கலை?

கு) பந்தப்பட்ட ஜீவன்! பந்த **நிவர்த்திகா**

உருகி, அழுது, பக்குவப்படும் போது, **பாரமே**!

ஸ்ரீபகவானை வந்து, வினைகளை முறையாக நாசம் செய்கிறது. அதுவே, ஓர் ஸத்குருவாக வந்து பாடம் கற்று, மனதை நாசம் செய்கிறது.

அந்த பக்குவ ஆன்மாவின் தாபம் **காமா**|வால் பிணைக்கப்பட்டு, கசங்கும் போது. அதே வடிவில் உள்ள **மற்றோர்**| தாபம் தான், அதற்கு இருக்க வேண்டும். உபகாரமாக இருக்க முடியும். இருக்கக் கூடும்.

மாயா| (ஸ்ரீபகவான்) சூட்சுமமாக, இருப்பதால், அது அதிகாரியம் செய்ய கூடாது. செய்ய முடியாது. செய்ய இயலாது. இவைகளை யாவும் வைத்து உணரும் போது. என்ன தெரிகிறது என்கிறீர்?

இ

ஓர் ஸத்சிஷ்யனின்

சாதனா! (150)

நான்கடைத்தேறுவதற் காது என உரை வேண்டும். ஓர் ஸத்குருவின் சாதனை அவரை முழுமையாக நம்பும் ஸத்சிஷ்யன் கடைத்தேறுவதற் காகும்.

உன் ஸ்ரீ ஸத்குருவின் பாவம்! வினைகள் தாங்கி வந்து, **நடிக்க!** வந்த பாவமாகும். ஆனால் உன் பாவம், வினைகள் **வலிய!** ஏற்று வந்து, அதைதாளமுடியாது **தடிக்கும்!** பாவமாகும் என உணரவும்.

முள்ளை கொண்டு முள்ளை எடுத்து, அவ்விரு முள்ளையும், தூர எறிந்து விடுவதுபோல, ஸத் குருவின்! **ஸத்திய!** வாக்கின் மூலமாக, ஸத்சிஷ்யனின் **அஞ்ஞான!** முள்ளை, அகற்றி அவ்விரு முள்ளையும், தூர எறிந்து விடலாம் என, ஸ்ரீமான் தன் வாயிலாக அறிகிறோம்.

குறிப்பு!

ஸத்! சிஷ்யனுக்காகவே வந்த **ஸத்!** குருவானவர் ஸத்சிஷ்யனை, மாயா மனதின், வேகத்தை அழிக்காமல் சென்றுவிட்டால், அவர் வந்ததற்கோ! இருந்து சகத்தை செய்ததற்கோ! அவதாரம் மறைந்ததற்கோ! அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும் என உணர்க.

நித்தியாவின் கேள்வியும் ஓர் பைத்தியத்தின் பதிலும்

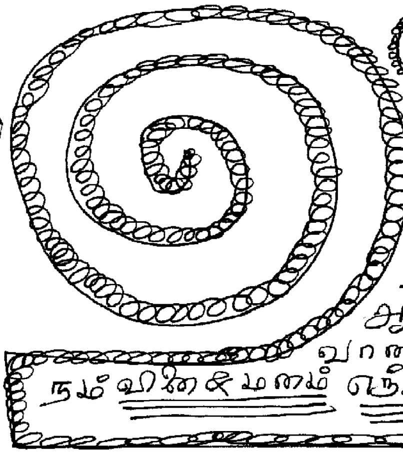

பொறுமை!
யுடன் எதையும்
சகித்துக்கொ 151
ண்டு இறையும்!
குருவும்! பரனும்!
ஆனந்தமே ஓர் வழி
வானவர்கள் ஆகும்.
நம் வினைகளும் எந்நாளியென்றும்
தொடரும்

நித்தியா :- ஹே அன்பானபாபா! ஓர் சிறிய கேள்வி? அன்பர்கள் சிவா/சிவசம்பு ஏதேனும் ஒன்றை கொடுத்து, இதை ஸ்ரீ குருதேவர் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டாரா? என ஏக்கத்துடன் கொடுக்கும் பொருள், அவர் அணிந்தாரா? உண்டாரா? உடுத்தியோ? சாப்பிட்டாரா? ஓர் பாவனை காட்டினால், எங்கள் உள்ளம் திருப்தியுறுகிறது. அவர் அதை பார்த்துவிட்டு, தொடாமல் இருந்தாலோ? யாருக்கு விநியோகம் பண்ணுவரோ, எங்களுக்கு திருப்தி இல்லையே அது ஏன்?

பைத்தியம் :- நித்தியா! இங்கு உன் கர்மமும்! உன்னை ஏமாற்றுகிறது என உணர். இதை நன்கு கவனிக்கவேண்டும். இது அன்பர்கள் அனைவரிடமும், இந்த எண்ணம் இருக்கிறது?

(52)

அவருக்குத்தான்
தெரியும். நாம்
மனம் வசம்
அகப்பட்ட தன்மை
யால் நன்மை தீமை
நமக்குத் தெரியவில்லை.
அவர் அறிவு சொரூபமாக
இருப்பதால் நம் நிலைகண்டு ஆவன செய்
கிறார். நமக்கு எது நன்மையோ:
தொடரும்.

நன்று உள் ஆழ்ந்து கவனி!

வைசிஷ்டியம் :- ஸ்ரீ பகவான் சாட்சிரூபி. அவன் அந்தர்யாமி! ஆனால் உன் குருதேவரோ, சர்வசாட்சிரூபி! சர்வாந்தர்யாமி! அவர். அவன் போகமாயா சம்பந்தம் உடையவன். (கு) அவர் யோகமாயா சம்பந்தம் உடையவர்.

நீ கொடுக்கும் உணவோ உடையோ! அதன் விலை என்ன? அதை கொடுக்கும் உண்மையின் நிலை என்ன என்பதை அவர், ஒருவரால் தான், உணர முடியும். ஜீவன் யாரோ எவராயினும், உறவோ, அறிவோ, தானமோ முறையாகும்.

அதை அவர் செய்ய காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார் என்று சந்தேக கவலை பயமின்றி ஸ்திரமாக இருந்து விட்டால் அதுவே மாபெரும் சாதனையாகும். அதுவே ஜீவன் முக்தியும் ஆகும். முடிந்தது.

153

உன் விளக்கமாம் இவைகளை, அனுசரித்து, இதை எப்படி அழிக்கமுடியும்? என்ற கணக்கை யோகமாயாவின் துணையுடன், யோகமாயா சரியாக்கிடும்.

அறிவும்! மேலறிவும்! ஓர் முடிவுமன்றியும், இங்கு உன்றேகவர்! வெறும் மாயை சூத்திரமே. அவரால் செயல்பட முடியாது. செயல்பட இயலாது. ஆகவே அவ் விரண்டின், மாயாக்களின் கணக்கின் நிழலில், உன்

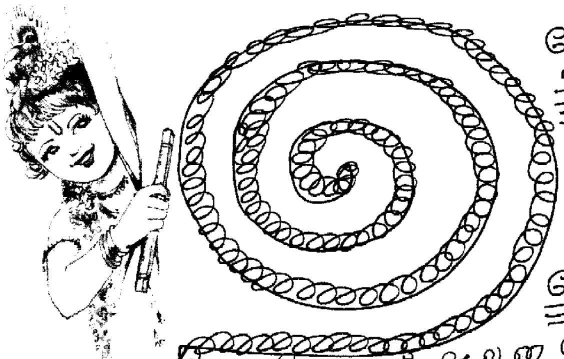

யோகமாயா
நாமரூப ஜக (156)
ஜீவர்களில் இயங்
குவதால் யோக
மாயா வானது கம்
யோகமாயாவின்

துணையுடன் ஆவன செய்யும். யோகமாயா
தனித்து இயங்க முடியாது. இயக்க இயலாது.

குருநாதர் காட்டில் இருக்கும் **பாதை**

தூலம் ஜீவமாகவும், அவித்தை அழிக்கவாம்
அவித்தையே, பாக்கியம் பட்டு பிரிகொரு
தூலம் ஜீவமாகவும்; அவித்தை ஜீரணிக்
கவாம் இது அவித்ருமாயாக்களின்!
முடிவாகும். உன் குருதேவர் முடிவில.
அங்கே கொடுத்து, எந்தவொருவரையும்,
சிவருக்கு கொடுப்பார். இவரை திருத்திவிடுவார்.
இது அவர் இயக்கம் அவித்யாமாயாவின் இயக்கம்.
இங்கும் சிவ அன்பர்கள் மனம் பக்குவம்
படாக்கண்மையால்! ஸ்ரீ குருதேவர்!

ஓ

குருநாதர் தேகம் (155) வாடகை தேகமாக இருந்தாலும் இரு மாயாவின் கருணையால் சக்தி வாய்ந்ததாயிருக்கும். ஆகவேதான் அன்பர்களின் வினைகளை அவரால் ஜீரணிக்க முடிகிறது.

நம்மை கவனிக்கவில்லையே என்றும், நம்மை மறந்துவிட்டாரோ என்றும், தம்மை குறைவு மதித்துவதும் உண்டு. இது அவர்கள் அறியாமையேயாகும். ஸ்ரீகுரு தேவரே! சிலசமயம் மிகவும் உரையாடலில், கூறும்போது:-

யாமே! எல்லோரிலும் உள்ளோம்.

" எல்லோர் வாயின் மூலமாக உண்கிறோம்.

" எல்லோர் கண்கள் மூலமாகவும் காண்கிறோம்.

" எல்லோர் காதுகள் மூலமாகவும் கேட்கிறோம்.

" எல்லோர் வாய் மூலமாகவும் பேசுகிறோம்.

ஆ ம ங?

குருதேவர் மூலமாக
ஸ்ரீபகவானின் (156 A)
யோகமாயா
கர்மாவை பரிபாலனம்
பகுத்தும், பரகுணி
நிதியில் யோகமாயா
அக்கறமாக்கிய பல
பல ஆக்கியும், வேறு கர்மா
தொடராமலும் பாதுகாக்கும்.

யாம்! இவ்வனைத்து மல்வ இவ்வனைத்திலும், சாட்சி! ஆவோம்
உங்கள் விளக்கமாம்! கண்டு,
விதி கொண்டு (மாயா விளைவு) நடத்துகிறோம்
ஆனால் நடைமுறையும், அவைத்தையும், உங்கள்
கருவி கரணங்கள்! செய்கின்றன என்று
திட உறுதியுடன், இருந்து கொண்டு;
நான்! என்! னைப்! எனது!
பற்றிய, ஜீவகர்த்தத்துவத்தை, என் விடாமல்
பற்றிக் கொள்கிறீர்கள்? அதனை விட்டால்
மறுநொடியே யாமே (ஸ்ரீபகவானே) நீங்கள்! நீங்களே
யாம்! (ஸ்ரீபகவான்) இது பரமான ஸத்தியமாகும்.

ஸத்குரு திருவையாறில்

நம்பும்! 156 B

அன்பர்களுக்கு மட்டும்.

குருமாயாவும் இணைந்து செயல்படும். அப்படி செயல்படும் போது அம் மாயாவின் மனம் வெகு எளிதாக அபயமாக மகத்தாக மாற்றும் உள்ளத்தை ஸ்ரீ மகான் நன்கு சொல்வர்.

ஓம் அருமையான குழந்தாய்! நிச்சயமா?

நம் குருநாதர்! நாம் கொடுத்ததை சாப்பிடவில்லையே என்றும்,

" நாம் கொடுத்ததை அணியவில்லையே என்றும்,

" நம்முடன் நெருங்கி பழகவில்லையே என்றும்,

" நம் இல்லத்திற்கு வரவில்லையே என்றும்,

" நம்மை ஒதுக்கியே வைக்கிறார் என்றும்,

இப்படியே இன்னமும், பல நிகழ்வுகளில் சந்தேக எண்ணங்கள், கலக்க பயம்! கொள்வது உங்கள் மனதை இதரவைதை செய்வது உங்கள் அறியாமை என்னும் **அஞ்ஞானம்!** ஆகும்.

நம் ஸ்ரீ குருதேவர்! எதை கொடுத்தாலும், எடுத்தாலும், எதை செய்தாலும், நம் **விசேஷமாம்!** அறிந்து, தாவம் கனிந்த **விதி!** கேவலம் இதை செய்கிறார் என்று நிறைவடைவது **ஞானம்!** ஆகும்.

157

நாமரூபங்களில் மனம் கர்மத்தை பண்ணி உடைமை உரிமை கொண்டாடும் போது கோடி குணங்கள் பின்னிப் பிணைகின்றன. அதுவே மனதின் பதிவேடாகிறது.

தொடரும்

அமைதியில் சாந்தியா? சாந்தியில் அமைதியா?

நித்தியா :- அன்பின் சொரூபமே பாபாஜீ! உலகில் உள்ள ஜீவர்கள் அனைவரும், அமைதியில்லை என்றும், சாந்தியில்லை என்றும் (அலைகின்) தேடி அலைகிறார்களே!

(A) இவ்விரண்டில், எது முந்தையது? எது பிந்தையது?

(B) இவ்விரண்டையும், அடைய தடையாயிருப்பது எது?

(C) ,, அடைய சாதகம் ஆவது எது?

(D) ,, அடைந்தால் நாம் அடைவது எது?

தயவு செய்து, இந்த நான்கு கேள்விகளுக்கும், எளிய முறையிலும்! சுருக்கமாகவும்! பதில்தர வேண்டுமாய், வேண்டுகிறேன்?

பைத்தியம் :- இக்கேள்வி, எப்படி உதயமாயிற்று?

நித்தியா :- வீட்டுக்கு வீடு, வாசற்படி என்ற நிலையில், பிரச்சனையில்லாத வீடே இல்லை. ஆகவே இவ்விரண்டையும் மக்கள் தேடி அலைகிறார்கள்.

அது! இருக்கும் இடம்! தெரியுமா?

உ

அம்மை பதிந்த எண்ணங்கள் (158)

சாமான்யமாக அழிக்க முடியாது. அது அப்படியே கறை படிந்து விட்ட தன்மையால் என்னதான் செய்தாலும் அக்கறை போகாது தொடரும்

வைத்தியம்:- சர்வார்ப்பணமே! அவ்விரண்டின், இருப்பிடம் ஆகும் என இல்லை குடும்பிகள் ஸ்ரீமஹான்களுமாயிலாக அறிகிறேன்.

நித்தியா:- அவ்வனுபவத்தை, சற்று கோடிட்டு காட்டுங்கள் மாமா?

வைத்தியம்:- அம்மா நித்தியா! நம்முள்ளேயே, ஆறு துஷ்ட மிருகங்கள் சஞ்சாரம் செய்கிறதே. அவைகள் எவை என சொல்ல முடியுமா?

நித்தியா:- உங்கள் வாக்காலேயே, கேட்டிருக்கிறேன் மாமா. அவைகள்:- காமம்! குரோத விரோதம்! லோபம்! மோஹ போஹம்! இனச்செய்வ மதம்! மாச்சரியம் என்ற சந்தேகம்! இவை ஆறும் தானே மாமா?

வைத்தியம்:- சரியாகச் சொன்னாய் நித்தியா? இவ்வாறும், எதில் இயங்குகின்றன என, உனக்கு தெரியுமா நித்தியா?

நித்தியா:- அதைத் தாங்கள் தான், விளக்கி அருள வேண்டும் மாமா?

அந்தக் கறையை

உன் (159)

கண்ணீராலேயே

தான் கழுவமுடியும்.

உன் கண்ணீரால் தான் கறை கழுவப்படும் மனம் தூய்மையாகி ஆத்ம சாந்தி கிட்டும் முடிந்தது.

பைத்தியம் :- அப்பாவும், செயல்படும் இடம்:

ஆசை! அகங்காரம்! ஈகோ! அகம்பாவம்! என்ற பண்பண்பெல்! ஆவன்னது இல்லற நாளைகள்! வழியாக அறிகிறோம்.

நித்தியா :- அவைகளின் விளக்கம் சற்று சொல்லக வேணுமென்று வேண்டுகிறேன் பாபா?

பைத்தியம் :- இனி உன் கேள்விகளுக்கு, முறையான பதில் கவனிப்பாயாக.

(A) கேள்வி :- அமைதி! சாந்தி! இவ்விரண்டில், மூத்தது எது? பிந்தையது எது?

பதில் :- அமைதி மூத்தது! சாந்தி பிந்தையதாகும்! அமைதி மனதில்! உண்டாக வேண்டும். அப்போது தான் ஆத்மா! சாந்தி ஆகும். ஏன்? ஆனால் ஆத்மாவானது நிர்விகாரி (அசைவு ஆசையற்றது) ஆனால் அந்த ஆத்மாவை, அகங்கார அபிமானம் என்னும் ஜீவ போர்வை மூடியிருக்கிறது.

மறை சுகம் என்னும்!

ஆத்மா! 160

நலம் பெற வேண்டும் என்னும் ஞானிகள் சொல்வர். ஆத்ம நலம் என்பதை ஆத்ம சாந்தி எனப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆத்ம சாந்தியின் நிமித்தமாகவே தொடரும்

அச் ஜீவ போர்வை, மன எண்ணத்தால், உண்டாவதாகும். ஆகவே, ஜீவ போர்வை விலகினால்தான், ஆத்மா சாந்தியுறும்.

Ⓑ கேள்வி:- இவ்விரண்டையும், அடையத் தடையாக இருப்பது எது?

பதில்:- ஆத்மாவை, சாந்தி ஆகாமல் இருக்க தடை செய்வது, மன எண்ணங்களே ஆகும்.

இங்கு எண்ணமே சொல் ஆகிறது. சொல்லே செயலாகிறது. செயலே புண்ணிய பாவமாகிறது. அப்புண்ணிய பாவமே, இம்மை மறுமையாகிறது. இவ்விரண்டையும், பிரித்து கூறி, தடையை அகற்றி விளக்குகிறோம் உணர்க.

அம்மனதின், எண்ணமானது, உண்டாகும் இடம்:

நாமரூப! ஜக ஜீவ, சொந்த பந்த பாச பொருள்கள் ஆகும். அப்பொருள்களை, நானென்னது, என, உடைமையும், உரிமையும், போட்டி பொறாமையுமே உண்டாவதே காரணம் ஆகும். இந்த எண்ணங்களே,

ஒவ்வொரு வேதாந்த

பாடம் (61)

முடிவிலும்; ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! என மும்முறை குருவும் சிஷ்யர்களும் சொல்லி மீண்டும் சொல்லியே ஆக வேண்டும். இந்த ஆத்ம சாந்தி எதைக் குறிக்கிறது என்றால்? தொடரும்.

அமைதியின்! பெருந்தடைகளாகும்.

(C) கேள்வி:—
இவ்விரண்டையும் அடைய, சாதகம் ஆவது எது?

பதில்:— சர்வார்ப்பணமே ஒன்றே மனதின்! அமைதிக்கு வழியாகும். ஸ்ரீமகவானே நீ! இருக்கையில், நான்! எனது! என சொந்தம் கொண்டாடுவதும் மனமடமையாகும். எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னால்! எல்லாம் உனக்கே! என்பதே, சர்வார்ப்பண நிலையால், மனம் அமைதி பெற முடியும்.

(D) கேள்வி:—
இவ்விரண்டையும் அடைந்தால், நாம் அடைவது எது?

பதில்:— மனம் சர்வார்ப்பணத்தால், அமைதி அடைந்தால், மனோ பாரம்! அதாவது மனோ முடிச்சு! நாசமாகும் கர்மமேயாமே, ஆத்மாவை! மூடியிருக்கும் திரையாகும். அத்திரையால், ஆத்ம சாந்தி! இல்லாமல் இருக்கிறோம்.

செய்ய வேண்டியவை ... 12

மரணம்! 162

என்னும் அறியாமையின் திரையால் மூடப்பட்ட ஆத்மாவை அத்திரை நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்பதே யாருக்கும் ஆவல். இந்த மனமோ சொந்தபந்தமாகக் கால் விலங்கிட்டிருக்கின்றன. ஆகவே தொடரும்

ஆத்மாவின் மேல் உள்ள, மனத்திரை! நீங்கிவிட்டால், அதாவது, மனமே முடிச்சு அவிழ்க்கப்பட்டுவிட்டால், மனம் மகத்தானதும் அந்நேரம் பெறுவது,

ஜீவன்முக்தி! யே யாகும்.

இவைகளின் உட்கருத்து!

மன அமைதி இன்மையும்! ஆத்ம சாந்தி இன்மையும்! எப்படி ஆயிற்று என்றால்?

அருமை நித்தியா! நீ கூறிய, ஆறு மிருகங்களும்! மற்றும், மூவாசை! முக்குணம்! மூவினை! மும்மலம்! ஆகிய இந்த பன்னிரண்டும்! இணையும் போது, **18** ஆகிவிட்டது.

இப் பதினெட்டும், இணைந்து பிணையும் தன்மையால்,

ஓர் குருக்ஷேத்திரப்போர்!

நடந்து, துவம்சம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது.

மனோ வியாதி! (163)

நீங்கி மனோ நலம்

பெற வேண்டும் என்றால்
மனோ வியாதி நீங்குதல்
ஆத்மா! அந்த அஞ்ஞான
திரை அகலுவதால் ஆத்ம

சுகம் என்ற ஆத்ம சாந்தி! பெற முடியும்
முடிந்தவும்.

எப்படி என்றால்? விபரம் காண்க.

① காமம்:— ஆண் பெண் / விஷய விஷ
இன்பம், தலைவிரித்தாடுகிறது. இக்கலியின் தோஷமே
பொன் பணம் பெண் / என ஆகி விட்டது.
ஆண்டி முதல் அரசன் வரை / இதில் சிக்கிவிட்டனர்.
பக்தன் & ஞானியை போன்றவனும் /
பாமரனும்! " " .

② விரோத குரோதம்:— பாடம் / படிப்பு /
பட்டம் / பதவி / அந்தஸ்து / கௌரவம் / இவற்றால்
பணம் & மதிப்பு / பெறுவதில், போட்டி & பொறாமை /
கொண்டு, ஒருவனை அழித்து, ஒருவன் வாழ்தல் /
இவைகளால், விரோத குரோதம் / அழிவை நோக்கி
போகிறது.

குரு சோதிக்கிற போர் என்றல்? (16ம)

சோதிக்கிறாம் என்பது சோதிக்கிறக்ஞன் என்ற ஆன்மாவை குறிக்கிறது. அதாவது நம் ஆன்மா நம் சரீரம் என்ற அஞ்ஞான சிறையில் அடைபட்டிருக்கிறான் என்பதும்: தொடரும்

③ பேயம் :- ஞயாமை! என்ற கருவித்தனம் இடம் பெறுகிறது. இதன் காரணம் சேமிப்பே! சுக விடம் பெறுகிறது. சேமிப்பு என வரும் போது, ஒருவனை அழிக்கலாம் தான், ஒருவன் வாழ முடியும்! என்ற நிர்பந்தம் உண்டாகிறது.

④ மோக போகம் :- இங்கு பெண்ணும் பொருளும் பொன்னும் பொருந்தும். இவ்விரண்டையும், அடைய எண்ணும், மோகவெறி! ஆகும். இதில் சிக்கிய ஒருவன், மனச்சாட்சியை கொல்கிறான், அப்படிக்கு தான், வாழ வேண்டும்! என்ற நெறி கெட்டு/ எப்படியும் வாழலாம் என்ற மோக போக! வேகத்தை, உண்டு பண்ணுவதாகும்.

அப்படி சிறைப்பட்ட

ஆத்மா (165)

ஸை | ஸத் குரு |

அத்வைத ஞான பாடம்

போர் வீரர்களால்

அஞ்ஞானிகள் | விரட்டி அடித்து கொண்டு நாசம் செய்கிறார்கள் என பொருள் மனம் முடிந்தது.

(5) மதம் :- இன வெறியும் மத வெறியும்! இணைகிறது. முந்தையது ஜீவர்களின், ஒற்றுமையை (ஒருமை) நாசம் செய்யும். பிந்தையது, நாஸ்திகன் ஆக்கும். முந்தையது ஜனங்களை, நாகரீகம் & ஆடம்பரம்! இவைகளில், மூழ்கடித்து, சர்வ நாசம் செய்யும். பிந்தையது, பக்தியை | பகல் வேஷமாக்கும். ஞானத்தை | வாய் ஞானமாக்கும்.

(6) மாச்சர்யம் என்ற சந்தேகம் :- இது இரண்டு பட்டதாகும். ஒன்று பட விடாததாகும். சந்தேகம் கொண்டவன், வெறுக்கிறான்! ஜெயிக்கிறான்! பரமார்த்திக்கிறான்! உதவாத / உதவ முடியாத | அஞ்ஞானி ஆவான்.

இந்த லோபம் என்ற ஆயாமை (166) குறித்து எம் ஸ்ரீமட்டி கைத்தடிகள் கூறுவார் பிறக்கும் போதும் ஒரு (பொன் பொருள்) வந்தது இல்லை. பிறந்து மண்மேல் இறக்கும் போதும் ஒரு (பொன்பொருள்) தொடரும் போவதில்லை.

மூவாசை!

(7) மண் ஆசை:- நிலத்தை பெருக்கவும்! வீடுகள் அதிகரிக்கவும்! பாத்திர பாண்டங்களில் தேவையும் & ஆசையும்! மேலும் மேலும், அதிகரித்து **துன்பம்!** தேடல்!

(8) பொன் ஆசை:- பொன்பொருள் மீதும்! பணத்தின் மீதும்! தீராத மோக வெறியுடன், போகாது! போகாது! போகாது! என்று, லோப சேமிப்பால், கஷ்டங்கள் **இடர்ப்பாடு!** தேடி, அவஸ்தை அடைதல்.

(9) பெண் ஆசை:- விளக்கை பழம் என பார்த்து மயங்கி, விளக்கில் விழுந்து கருகும், விட்டில் பூச்சி போன்று, காம மோகத்தில் சிக்கி, **ரோகத்தை,** தீராத வியாதியை தேடும் ஆசை.

167

இடையில் வந்த
சிறு குமிழிச்
செல்வம்! அந்த
இவன் தந்தை
என கொடுக்காது
இருந்தால்நீ மறந்தாலும்
ந்ஜோ! என்றும் கவலை தேவை
முழுதும்.
முக்குணம்!

10 ஸத்வம் :— பக்தியை, பரிபூரணமாக உண்மை ஸ்ரீபகவத் சொரூபத்தில் ஒன்றி, பத முக்தியை தேடி, பரமுக்திக்கு வழி தேடாமல், மேலான பிறவியையும், சொர்க்காதிபத்யத்தையும் தேடல்.

11 ரஜஸ் :— ஆத்திர, அவசர, வேகத்தோடு சாடி, இதனைக் கலி தோஷம் மிடுக்கம்பட்டு, தான் வந்த காரியத்தை மறந்து, சொந்த பந்தங்களில் விழுந்து, ஜனன மரணத்தை தேடல்.

12 தமஸ் :— சோம்பல்! தூக்கமே பாக்கி! போஜனப் பிரியம்! போக மோகப் பிரியம்! நாம் என்ன செய்கிறோம் என, தெரியாமல் கண்டதே காட்சி! கொண்டதே கோலம்! என ஜனன மரணத்தில் விழுதல்.

அப்பாடலின் பொருள்

சிவனிடம் **மனம்!** இருக்கும். (68) **பணம்!** இராது.

சிவனிடம் **பணம்!** இருக்கும். ஆனால் கொடுக்கும் **மனம்!** இராது. ஆனால் இருப்பவர்கள் தொடரும் மேலும்!

(13) சஞ்சிதம்:– பல பல, கோடி ஜன்மாக்களில் தேடிய, புண்ணிய பாவ கர்மாக்கள். (மொத்த மூட்டை) **மனித**! ஜன்மாவில் மட்டுமே, இது சேரும். மற்றும் அனைத்தையும், அணு அணுவாக குறையும். ஆனால் அழியாது.

ஸத்குருவிடம், ஆத்ம ஞானவிசாரத்தால் மட்டுமே அழியும்.

(14) பிராரப்தம்:– தாவரங்களில் (நாமே) ஏற்று வந்த, புண்ணிய பாவ கணக்கு. இதை அனுபவித்து முடிக் காவண்டா, தாவம் முடியாது.

(15) ஆகாமியம்:– இது ஜீவ கர்த்தத்துவத்தால்! அஹங்கார மமகாரத்தால் வினையாகும். ஏற்று வந்த பிராரப்தத்துடன் இணையும். இது மிச்சம் மீதி இருந்தால், சஞ்சிதத்துடன் சேர்க்கப்படும். இதை வியாதி என்றும், சஞ்சிதத்தை! ஆதி என்றும் சொல்வர்.

அருக்கவருக்கு 169

நிலைகண்டு

கொடுத்துதவவும்.
இறைக்க இறைக்க

ஊறும்!

இறைக்க மறுக்க இறைய!

நாறும்! எனபெரியவர் சொல்வர்.

முடிந்தது.

மும்மலம்!

காவி!

16 ஆணவம் :- அஹங்கார, அதிகார, ஆதிக்கச்
உண்டாவதாகும். இது நான்! எனது!
ஓவம் விளங்கும்! துவங்கும்! இயங்கும்.

17 கன்மம் :- இது எனது! என்ற, அபிமா
னக்காரரும்! நாமரூபங்களின்மீது, உரிமை
உடைமை மாறாட்டங்களாகும். எண்ணம்! சொல்!
செயலிலும்! விளங்கும்! துவங்கும்! இயங்கும்!

18 மாயை :- ஓர் தோற்றத்தை உண்டுபண்ணு
வதும், அத்தோற்றத்தை, அழகு! கவர்ச்சி!
வசீகரம்! இவைகள் கொடுத்து ஓர், மயக்
கத்தை! உண்டுபண்ணுவதாகும். இங்கு
மயங்குவது, இந்த மாயாவின்மகன் மனம்! ஆகும்.

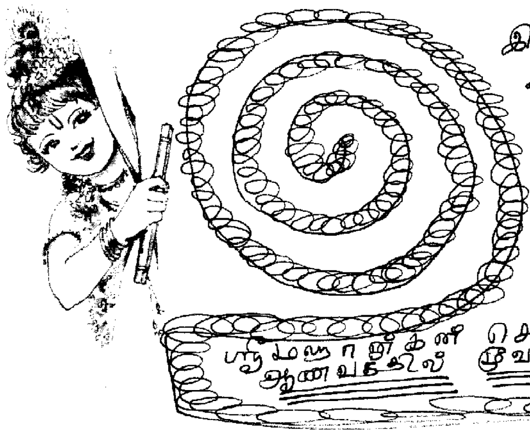

இதில் கூறிய 18 (170) வித தோஷங்களை நீக்கும் ஒட்டு மொத்தமாக மும்மலத்தில்! இணைந்திருப்பதாக ஸ்ரீமஹாஜ்ஞர் சொல்வர். எப்படி என்றால்? ஆணவத்தில் மூவாசை அடங்கும். தொடரும்.

இவ்வாறிய படி, இந்த பதினெட்டும்! ஒன்றுடன் ஒன்று, பிணைந்தும்! இணைந்தும்! கலந்தும்! பண்ணும், கடும் போராட்டமே! முன் சொன்ன, குருக்ஷேத்திர போர்க்களம்.

அப்போரை நடத்தும் வீரர்கள்! மனம்! புத்தி! சித்தம்! அஹங்காரம்! என்ற அந்தக் கரணங்கள்! ஆகும். இதில் இவர்களின் ஆதிக்கம் எல்லாம், நாமரூப பொருள்களின் மீதுள்ள, உடைமை & உரிமையாய் வரும் மனமடமையாகும். இவைகள் இப்படித் தான், நடைபெற வேண்டும் என்ற, கலியுக விதியும்! நியதியும்! ஆகும் நிச்சியமா!

உ

கண்மத்தில் (171)

மனமும்!

அதைச்சார்ந்த

ஐம்பொறியும் அடங்கும்

மாயையில் மூழ்கி

மூழ்கி அடங்கும். இவை

அனைத்தும் ஒட்டுமொத்த

மாக சர்வார்ப்பணத்தால்!

முழுவதும்! நிறைவுறும். சமர்ப்பி

இவைகள் அனைத்தும், அழிந்து சர்வநாசம்

ஆவது என்றால், நாமரூபமற்ற, ஓர் ஸ்ரீபகவானிடம்!

சர்வார்ப்பணம்! செய்தாலன்றி வேறு வழியில்லை

என்பதே சத்தியம். அச்சர்வார்ப்பணத்தால்,

நாமரூபகுண! கோலம் கொண்டால்,

ஸ்ரீபகவானின் அருளும், பிரம்மார்ப்பணமும்!

பயிற்சி முயற்சி இல்லாமல், இயல்பாகவும்

சாஸ்வதமாயும்! சத்தியமாயும்,

பிரகாசித்து மன அமைதியும்!

ஆத்மசாந்தியும்! அமையும்

என, ஆசி வழங்கி வாழ்த்துகிறேன்.

இருப்பது ஒன்றே! அதுயாவும்!

பாபா.

நடப்பது நலமே! அனைத்து இயக்கமும்!

சர்வார்ப்பணத்தால் மட்டும் மன அமைதி பெற முடியும்.

இறை! (172)

இறை சொரூப ஸ்திதியில் பெறுவதே அமைதி ஆகும். இது மனம் எண்ணத்தில் அடங்கும். இங்கு சர்வார்ப்பணமே முதல் இடம் பெறுகிறது. தொடரும்.

அமைதி!

1. நாமரூப, சொந்த, பந்த பாச உணர்ச்சிகளை, கெடுத்தால் அமைதி உண்டாகும்.
2. பொன் பொருள் பேறாசை! பெண் இன்ப மோகம்! உணர்ச்சிகளை மறந்தால்! அமைதி உண்டு.
3. பேச்சிலும், செய்கையிலும், ஆத்திரம், அவசரம், வேகம், படபடப்பு, இவைகளை, மூலத்தோடு கெடுத்தால், அமைதி உண்டாகும்.
4. உடைமை, உரிமையாவும், **போட்டி பொறாமை**! யை நாசம் செய்தால் அமைதி உண்டாகும்.
5. உறவு! சுற்றம்! நட்பு! இவைகளால் வரும், போக்கு வரவு! கொடுக்கல் வாங்கல்! இவைகளை, நிறுத்த கூடாது! நிறுத்த முடியாது! நிலை கண்டு **குறைக்க**! பழகினால், அமைதி பெறமுடியும். மனதின் சர்வார்ப்பணத்தில் இவை முடியும்.

பர! சொரூப ஸ்திதியில் (173)

வருவதே சாந்தி

ஆகும். அறிவின்

ஓர்மை இங்கு அடையும்.

அங்கு பரமார்ப்பணமே முதல் தடையெனும்

முடிந்தது.

சாந்தி!

(1) நாமரூப, பேதம் காணாமல், எல்லோரும்

நல்லவர்களே! நம்மவர்களே! என்றறிவதால்,

அறநெறியோடு, ஒன்றினால் சாந்தி பெறுவோம்.

(உன் விதியின்படி)

(2) இருப்பதில்! கிடைப்பதில்! நடப்பதில்!

இது போதும் என்ற, நிறைவு! உண்டானால்,

குறைவு! போய்விடும். அங்கு சாந்தி உண்டு.

(3) இவ்வுலகம், ஓர் பெரிய நாடக மேடை. அங்கு

எல்லா ஜீவர்களும்! புண்ணிய பாப வேஷம்!

அணிந்து, திட்டமிட்டு நடிக்கிறோம். இவை

மாயாவும், மனமும் இணைந்து நடத்தும் சூத்திரம்

என, அறிவுபூர்வமாக உணர்ந்தால் சாந்தி உண்டு.

நாமரூபங்களை
தள்ளிய நிலையில் (174)
மனம் அறிவாகும்.
எல்லோரும் நல்லவரே!
,, நம்மவரே!
என்று இருப்பது ஒன்றே!
நடப்பது நலமே! என
அறிவே! பேரறிவாக!
திகழ்ந்தால் அமைதியும் சாந்தியும் எய்த
முடியும்.

(4) காலாதீத பர சொரூபமே, இயக்க
நிமித்தம், ஸ்ரீயகமானதாகவும்! ஆதம் நிமித்தம்
நிலைகவும்! இருந்து விளையாடுகிறது. இதை
எவர்க்கும் **லாபநஷ்டம்!** இல்லையென,
அறிவு ஆர்வமாக, உணர்ந்தால் சாந்தி உண்டு.

(5) இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நலமே!
எதுக்கும்! எவர்க்கும்!
அதுக்கு! அன்னியமாய்! இருப்போம்! இயக்கமோ!
இல்லையென, **திட** அறிவால், தெளிந்து,
மனம்! உணர்ச்சிகளை நாசம் செய்தால்,
அங்கு மனம் இல்லாத தன்மையாகும்!
அறிவே **பேரறிவாக** மாறி வரும்
தன்மையாகும். ஆத்ம **சாந்தி** உண்டு.
பாபா

175

சங்கல்ப விகல்ப

குற்றம் குறை கர்மம்

உள்ள மனமானது

மனோநாச நிலையில்,

நிர்விகல்ப அறிவு! என ஆகிவருகிறது. தொடரும்

பேரறிவு!

பேரறிவு:- **மனோ!** நிலையில், இருந்து கொண்டு, **நாமரூப!** ஜகத்தை, ஆவரண மயக்கம் என தள்ளிவிட்டால். அங்கு பொன்னே மிஞ்சும். இந்நிலையில், மனமே **அறிவாகி!** விடுகிறது. அப் பொன் **மண்ணுக்கு** அன்னியமில்லை என, உணர்வது பரத்தை உணரும் நிலையாகும். இந்நிலை பெறும் போது அறிவே **பேரறிவாக** மாறிவிடுகிறது. என ஸ்ரீ ஞானிகள் சொல்வர். பக்தி நிலையில், எப்படி ஸ்ரீ பகவான் நாமத்தை சொல்லி அனுபவிப்பது எப்படி **பேரானந்தமோ!** அதேபோல், ஆத்மாவையோ! பரப்பிரம்மத்தையோ!

அதுவே நாம் என்றும் **நாமே அது** என்றும்.

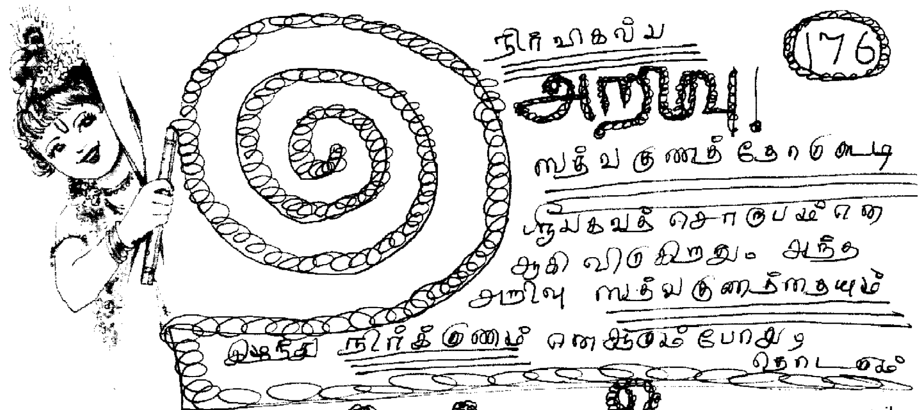

நிர்விகல்ப

176

அறிவு!

ஸத்வ குணத் தோற்றமுடி

ஸ்ரீபகவத் சொரூபமான
ஆகிவிடுகிறது. அந்த
அறிவு ஸத்வகுணத்தையும்
இழந்த நிர்க்குணம் எனஆகும் போது
தொடக்கம்

அறிவான ஸ்மரணையே!

ஸர்வ ஸுகா, தைவ தானை போல், பண்ணுவதும்

ஓர் நாமஸ்மரணையே! ஆகும்.

ஸ்ரீபகவந் நாம ஸ்மரணை! எப்படி பேரானந்தமோ!

அதே போல் அந்த **பிரம்ம!** நாம ஸ்மரணையும்

ஓர் **பிரம்மானந்தமே!** ஆகும்.

அதுவே முடிந்த முடிவாகிய, ஜீவன் முக்தி ஆகாது.

அந்த பிரம்மான்ம **பாவனையும்** கெட வேண்டும்.

அகண்ட ஐக்கிய ரக ரஸமாக / நாம்! ஆகும் போது,

எதுவும்! எவரும்! நமக்கு! அன்னியமாய் இல்லாது
தனிமையாலே. நாம் அதுவாக இருக்கிறோம்! என்ற

இ பேரறிவு! (177) என ஆகிவிடுகிறது.

இந்த பேரறிவும் அந்த பிரம்மானந்த சமுத்திரத்தில் உப்பு கல்லு போல் கரைந்து அது ஆனந்தியலால் மேலும் நாசமாகிவிடுகிறது. அங்கு இருப்பது ஒன்றே அதுவே நாம். இது ஸத்தியம்.

பர ஆனந்த உணர்வும்! இராது. இருக்கக்கூடாது. இருக்க முடியாது. இருக்க இயலாது. காரணம்! அவ்வுணர்வை கொடுத்த, பேரறிவும்! அகண்ட ஏக ரஸத்தில் கலந்து, நாசமாகி விடுகிறது என, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஒன்று உண்டு! என சொல்வது யார்? அதைக் கேட்பது யார்? அதை! அது! எதனிடம்! எவரிடம்! விளக்கும்? உணர்த்தும்?

ஆகையினால் தான், அதை கேவலம், ப்ரம்மம்! என ஸ்ரீமஹான்கள் தம் அனுபவத்தில், சொன்னார்கள் போலும்?

வாக்கே **விதை!**

வாசல் ஆகும். 178

அதன் பலன் புண்ணிய பாவமும்! அதன் வழியில் அமையும் ஜனன மரணமும் ஆகும். ஆகவே வாக்கில் கவனம் இருந்தால் தோஷம் இல்லை.
,, ,, ,, ஜீவன் முக்தி உண்டு.

வைத்தியம்:— ஓம் அன்பும்! அறிவும்! நிறைந்த நித்தியா! குறிப்பாக, இவைகளை மட்டும் உணர்வாயாக.

(1) ஸ்ரீ ஸத்குரு வாக்கியத்தில்! நம்பிக்கையும்! அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்ற, வைராக்கியமும்! அவசியம் வேண்டும்.

(2) பேசும் வாக்கில் முழு கவனம் வேண்டும்.

(3) சர்வார்ப்பண முயற்சியால் தான், பிரம்மார்ப்பணம்! பலன் தரும்! பயன் முழுவடையும்!

(4) எக்காலத்திலும், எந்நிலையிலும், எவரிடமும், சொல்லிலும்! செயலிலும்! அவசரம், வேகம்! வேண்டாம்.

(5) பணிவும்! பொறுமையும்! வாழ்வின் லட்சியமாகவும்! எல்லாம் நீயே! எல்லாம் ஒன்றே! உன் சாதனையின் நிறைவாகவும்!

இருப்பது ஒன்றே நடப்பது நலமே!

என்பதே உன் **பரிபூர்ண நிறைவாக**

இருக்க வாழ்த்துக் கூறி ஆசி வழங்குகிறேன்.

எல்லாம் ஒன்றே! அது சிவமே! அதுயாமே!

பாபா

அதுவே யாம்! யாமே நீ! நீயே யாம்! இது சத்தியம்.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!